

buggy worldcup



We hebben eerder dit jaar aangekondigd dat Nederland aan de beurt was om de jaarlijkse Europese buggy kampioenschappen te organiseren (na Engeland, Frankrijk, België, Denemarken en Duitsland). Ze zouden gaan plaats vinden op het waddeneiland Terschelling in Oktober gezamenlijk met de overige klassen van strandzeilers. Dat is helaas niet doorgegaan omdat de gemeente Terschelling het met al die snelheidsduivels tegelijkertijd op het strand wat al te druk vondt worden. Niet geheel onterecht als je bedenkt dat klasse-8 (dat zijn de buggy's) mogelijk met meer dan 100 deelnemers zouden komen opdruven. Dat is meer dan alle andere klassen strandzeilers bij elkaar!

Inderdaad, het gaat goed met de buggy-sport, naar schatting worden er wereldwijd van alle merken buggy's bij elkaar ruim 5.000 per jaar verkocht. Waar blijven ze allemaal zou je haast gaan denken. Totdat je naar

Frankrijk afreist waar aan de zuid Normandische kust de inderhaast verplaatste kampioenschappen werden gereden. Daar zie je vele honderden kilometers aan schitterend vlak en breed strand. Het is buiten het vakantie seizoen, en er is geen 'Randstad' in de buurt, dus de ruimte is overdonderend leeg. De burgemeester van het ingeslapen provincieplaatsje Port-Bail - zo'n 50 km ten zuiden van Cherbourg - staat de buggyers met open armen op te vangen; eindelijk

leven in de brouwerij (i.p.v. zinkende olie- of chemicaliëntankers). Vanwege de zeer korte termijn waarop de organisatie afgerond moest worden, kwamen er 'slechts' 62 deelnemers. De titel 'Championnat du Monde 2000' is met vertegenwoordigers uit 8 landen (alleen Europees) daarom enigszins flatteus. Juist landen als Nieuw Zeeland en Australie beschikken over hele radicale buggyrijders, laten we het daarom maar op de 'Europese Kampioenschappen' houden.

De organisatie

De FISLY is een internationale federatie waar de diverse landelijke strandzeilverenigingen bij zijn aangesloten. Aan alles is te merken dat er een grote, goed gesmeerde organisatie de touwtjes in handen heeft. Voor een geringe vergoeding is er overnachting voor alle deelnemers in een nabijgelegen vakantiepark, warme lunch op het

strand tussen de wedstrijden door (wat een luxe) en een legertje aan vrijwilligers zorgt voor parcoursbouw, rondetelling, jury, etcetera. Het gehele evenement is verdeeld over 5 wedstrijddagen van dinsdag tot en met zaterdag. Het streven is daarbij naar zoveel mogelijk races bij verschillende omstandigheden (veel en weinig wind) en variatie aan parcoursvormen van snelle langeafstand races tot korte en bochtig slalomraces.

Het minimum aantal voor een geldig kampioenschap is vijf races, en bij meer races bestaat de mogelijkheid om de slechtste twee of drie resultaten te schrappen.

De races

Het idee van 'wisselende' omstandigheden is niet helemaal uit de verf gekomen, in de eerste week van november zien we het ene stormfront na het ander over razen. Het is vijf dagen achtereen storm vrijwel recht uit zee. Het strand is prachtig vlak en redelijk hard. De wind blaast continu een dunne film water uit de zee omhoog dus het is zaak om te voorkomen dat de buggywielen niet gaan 'aquaplanen' bij de hoge snelheden die gehaald gaan worden. In dit soort omstandigheden zijn vooral de zware buggy's met grote smalle wielen in het voordeel. Bij de start van de eerste wedstrijd doe ik het maar voorzichtigjes aan. M'n Bean van 1,4 vierkante meter is voldoende voor snelheden tegen de 70 km/h, te weinig om met de snelle jongens mee te kunnen, maar veilig te controleren tijdens de hardste windvlagen. De start is werkelijk spectaculair; voortrazend in een peleton van Europa's 60 snelste buggyers naar het keerpunt 2,5 kilometer verderop. Dit is buggyen op z'n mooist. De zon flonkert op de nat geregende fel gekleurde vliegers. Daardoor tekenen ze zich scherp af tegen de donkergrijze wolkenpartijen.

Nop Velthuisen, Scheveningen